

Rahvusvahelise avaliku õiguse alusel on õiguslik toime ainult ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni originaaltekstidel. Käesoleva eeskirja staatust ja jõustumise kuupäeva tuleb kontrollida ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni staatusdokumendi TRANS/WP.29/343 viimasest versioonist, mis on kättesaadav Internetis:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjoni (UN/ECE) eeskiri nr 87 — Mootorsõidukite päevatulelaternate tüübikinnituse ühtsed sätted

Sisaldab kogu kehtivat teksti kuni

eeskirja algversiooni 14. täienduseni – jõustumise kuupäev: 24. oktoober 2009

2.versiooni 1. parandus – jõustumise kuupäev 11. november 2009

SISUKORD

EESKIRI

1. Reguleerimisala
2. Mõisted
3. Tüübikinnituse taotlemine
4. Märgistus
5. Tüübikinnitus
6. Üldised nõuded
7. Valgustugevus
8. Nähtav pind
9. Valguse värvus
10. Katsemenetlus
11. Kuumuskindluse katse
12. Päevatulelaterna tüübi muutmine ja tüübikinnituse laiendamine
13. Tootmise vastavus nõuetele
15. Tootmise lõplik peatamine
14. Karistused tootmise nõuetele mittevastavuse korral
16. Tüübikinnituskatsete eest vastutavate tehniliste teenistuste ja haldusasutuste nimed ja aadressid

LISAD

1. lisa Teatis päevatulelaterna tüübikinnituse andmise, tüübikinnituse andmisest keeldumise, tüübikinnituse laiendamise või tühistamise või tootmise lõpliku peatamise kohta kooskõlas eeskirja nr 87
2. lisa Tüübikinnitusemärgi kujunduse näidis
3. lisa Fotomeetrilised mõõtmised
4. lisa Tootmise nõuetele vastavuse järelevalvemenetluse miinimumnõuded
5. lisa Näidiste võtmise miinimumnõuded
6. lisa Valguse ruumis jaotumise miinimumnurgad

1. REGULEERIMISALA

Käesolevat eeskirja kohaldatakse L-, M-, N- ja T-kategooria ⁽¹⁾ sõidukite päevatulelaternate suhtes.

2. MÕISTED

Käesolevas eeskirjas kasutatakse järgmisi mõisteid:

⁽¹⁾ Nagu on määratletud sõidukite ehitust käsitleva konsolideeritud resolutsiooni (R.E.3) (dokument TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend.2, mida on viimati muudetud 4. muudatusega) 7. lisas.

- 2.1. „päevatulelatern” – ettepoole suunatud latern, mis on ette nähtud sõiduki nähtavamaks tegemiseks päevase sõidu ajal;
- 2.2. käesolevas eeskirjas kasutatakse tüübikinnitustaotluse esitamise ajal kehtivas eeskirjas nr 48 ja selle muudatustes sätestatud mõisteid;
- 2.3. „eri tüüpi päevatulelaternad” – laternad, mis erinevad üksteisest järgmiste oluliste tunnuste poolest:
- a) kaubanimi või kaubamärk;
 - b) optilise süsteemi näitajad (valgustugevus, valgusjaotuse nurgad, hõõglambi kategooria, valgusallika moodul jne).
- Hõõglambi värvuse või mõne filtri värvuse muutmine ei ole tüübimuutus;
- 2.4. käesoleva eeskirja viidetega standardhõõglampidele ja eeskirjale nr 37 osutatakse tüübikinnitustaotluse esitamise ajal kehtivale eeskirjale nr 37 ja selle muudatuste seeriale.
3. TÜÜBIKINNITUSE TAOTLEMINE
- 3.1. Tüübikinnituse taotluse esitab kaubanime või kaubamärgi omanik või tema nõuetekohaselt volitatud esindaja.
- Taotleja soovi korral määratakse taotluses kindlaks, kas seadme võib sõidukile paigaldada nullteljest erinevate kallete all sõiduki baastasandite või maapinna suhtes või kas see pöörleb ümber oma nulltelje; sellised paigaldamise erijuhud märgitakse ära teatistes.
- 3.2. Iga päevatulelaterna tüübi puhul lisatakse taotlusele:
- 3.2.1. joonised kolmes eksemplaris, mis on päevatulelaterna tüübi kindlaksmääramiseks piisavalt üksikasjalikud ja millel näidatakse päevatulelaterna sõidukile paigaldamise geomeetriline asend (geomeetrilised asendid), katsetes nullteljena kasutatav vaatlustelg (horisontaalnurk $H = 0^\circ$, vertikaalnurk $V = 0^\circ$), katsetes nullkeskmene kasutatav punkt ning valgusava;
- 3.2.2. lühike tehniline kirjeldus, kus määratakse eelkõige kindlaks (välja arvatud mitteasendatavate valgusallikatega laternate puhul):
- a) ettenähtud hõõglambi või hõõglampide kategooria(d), milleks on üks tüübikinnitustaotluse esitamise ajal kehtivas eeskirjas nr 37 ja selle muudatuste seerias sisalduvatest kategooriatest; ja/või
 - b) valgusallika mooduli tunnuscode;
- 3.2.3. kaks laternat.
4. MÄRGISTUS
- Tüübikinnituse saamiseks esitatud päevatulelaternad peavad vastama järgmistele nõuetele:
- 4.1. laternaklaasil on taotleja kaubanimi või kaubamärk; see märgistus peab olema selgesti loetav ja kustumatu;
- 4.2. laternal on selgesti loetav ja kustumatu märgistus (välja arvatud mitteasendatavate valgusallikatega laternate puhul), millel on näha:
- a) ettenähtud hõõglambi või hõõglampide kategooria(d) ja/või
 - b) valgusallika mooduli tunnuscode;

- 4.3. elektroonilise valgusallika juhtimisseadmetikuga ja/või mitteasendatavate valgusallikatega ja/või valgusallika mooduli(te)ga laternate puhul on laternale märgitud nimipinge või pingevahemik ja nimivõimsus;
- 4.4. laternal on tüübikinnitusmärgi ja allpool punktis 5.2 kirjeldatud lisatähiste jaoks vastav ala; kõnealust ala on näidatud punktis 3.2.1 osutatud joonistel;
- 4.5. valgusallika mooduli(te)ga laternate puhul kantakse valgusallika mooduli(te)le:
- 4.5.1. taotleja kaubanimi või kaubamärk; see märgistus peab olema selgesti loetav ja kustumatu;
- 4.5.2. mooduli tunnuscode; see märgistus peab olema selgesti loetav ja kustumatu. Tunnuscode algab tähtedega „MD”, mis tähistab sõna „moodul”, millele järgneb tüübikinnitusmärk ilma punktis 5.2.1.1 ette nähtud ringjooneta ning kui kasutatakse mitut mitteidentset valgusallika moodulit, siis ka asjaomased lisatähised või -märgid; see tunnuscode märgitakse punktis 3.2.1 osutatud joonistel.
- Tüübikinnitusmärk ei pea olema sama mis laternal, milles moodulit kasutatakse, kuid mõlemad märgid peavad olema sama taotleja esitatud;
- 4.5.3. nimipinge ja nimivõimsuse märgistus;
- 4.6. laternatel, mille tööpinge ei vasta elektroonilise valgusallika juhtimisseadmetiku kasutamisel, mis ei ole laterna osa, nimipingele kas 6 V, 12 V või 24 V, peab olema samuti märges sekundaarse pinge kohta;
- 4.7. elektroonilise valgusallika juhtimisseadmetikule, mis on laterna osa, aga ei kuulu laterna korpusse, kantakse tootja nimi ja selle identifitseerimisnumber.
5. TÜÜBIKINNITUS
- 5.1. Üldsätted
- 5.1.1. Kui punkti 3.2.3 kohaselt tüübikinnituse saamiseks esitatud kaks laternat vastavad käesoleva eeskirja nõuetele, antakse tüübikinnitus.
- 5.1.2. Kui grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laternad vastavad mitme 1958. aasta kokkuleppele lisatud eeskirja nõuetele, võib kasutada ainult ühte rahvusvahelist tüübikinnitusemärki, tingimusel et sellised laternad ei ole grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laterna(te)ga, mis mõne osutatud eeskirja nõuetele ei vasta.
- 5.1.3. Igale kinnitatud tüübile antakse tüübikinnitusnumber. Selle kaks esimest numbrit (praegu 00, mis tähistab eeskirja algversiooni) näitavad tüübikinnituse andmise ajaks käesolevasse eeskirja viimati tehtud peamiste tehniliste muudatuste seeriat. Üks ja sama kokkuleppeosaline ei tohi anda sama numbrit teisele käesoleva eeskirja reguleerimisalasse kuuluvale laternatüübile.
- 5.1.4. Teatis laternatüübile käesoleva eeskirja kohase tüübikinnituse andmise, tüübikinnituse laiendamise, tüübikinnituse andmisest keeldumise, tüübikinnituse tühistamise või tootmise lõpliku peatamise kohta esitatakse käesolevat eeskirja kohaldavatele kokkuleppeosalistele käesoleva eeskirja 1. lisas esitatud näidisele vastaval vormil.

- 5.1.5. Igale käesoleva eeskirja kohaselt tüübikinnituse saanud laternatüübile vastavale laternale kinnitatakse eespool punktis 4.4 osutatud alale allpool punktides 5.2 ja 5.3 kirjeldatud tüübikinnitusmärk.
- 5.1.6. Punktis 5.2 osutatud märk ja tähised on kustumatud ja selgesti loetavad ka siis, kui latern on sõidukile paigaldatud.
- 5.2. Tüübikinnitusmärgi osad
- Tüübikinnitusmärk koosneb järgmistest elementidest:
- 5.2.1. rahvusvaheline tüübikinnitusmärk, mis koosneb järgmisest:
- 5.2.1.1. ringjoonega ümbritsetud E-tähest, millele järgneb tüübikinnituse andnud riigi tunnusnumber ⁽¹⁾;
- 5.2.1.2. tüübikinnitusnumbrist;
- 5.2.2. lisatähisest „RL”.
- 5.2.3. Tüübikinnitusnumbri kaks esimest numbrit, mis tähistavad tüübikinnituse andmise ajal kehtinud muudatuste seeriat, võivad paikneda eespool osutatud lisatähistele läheduses.
- 5.3. Tüübikinnitusmärgi kujundus
- 5.3.1. Sõltumatud laternad
- Käesoleva eeskirja 2. lisa joonisel 1 on esitatud tüübikinnitusmärgi kujunduse näidis koos eespool osutatud lisatähistega.
- 5.3.2. Grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laternad
- 5.3.2.1. Kui grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laternad vastavad mitme eeskirja nõuetele, võib kasutada ühte rahvusvahelist tüübikinnitusmärki, mis koosneb ringjoonega ümbritsetud E-tähest, millele järgneb tüübikinnituse andnud riigi tunnusnumber ja tüübikinnitusnumber. Selle tüübikinnitusmärgi võib grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laternatel asetada ükskõik kuhu, tingimusel et:
- 5.3.2.1.1. märk on pärast laternate paigaldamist nähtav;
- 5.3.2.1.2. ühtegi valgust edastavate grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laternate osa ei ole võimalik eemaldada, eemaldamata samaaegselt ka tüübikinnitusmärki.
- 5.3.2.2. Iga laterna tunnusmärk, mis vastab tüübikinnituse aluseks olnud vastavale eeskirjale, ning tüübikinnituse andmise kuupäevaks eeskirja viimati tehtud peamiste tehniliste muudatuste seeria ja vajaduse korral nõutav nool märgitakse:

⁽¹⁾ 1 – Saksamaa, 2 – Prantsusmaa, 3 – Itaalia, 4 – Madalmaad, 5 – Rootsi, 6 – Belgia, 7 – Ungari, 8 – Tšehhi Vabariik, 9 – Hispaania, 10 – Serbia, 11 – Ühendkuningriik, 12 – Austria, 13 – Luksemburg, 14 – Šveits, 15 – (vaba), 16 – Norra, 17 – Soome, 18 – Taani, 19 – Rumeenia, 20 – Poola, 21 – Portugal, 22 – Venemaa Föderatsioon, 23 – Kreeka, 24 – Iirimaa, 25 – Horvaatia, 26 – Sloveenia, 27 – Slovakkia, 28 – Valgevene, 29 – Eesti, 30 – (vaba), 31 – Bosnia ja Hertsegoviina, 32 – Läti, 33 – (vaba), 34 – Bulgaaria, 35 – (vaba), 36 – Leedu, 37 – Türgi, 38 – (vaba), 39 – Aserbaidžaan, 40 – endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik, 41 – (vaba), 42 – Euroopa Ühendus (tüübikinnitusi annavad liikmesriigid, kasutades vastavat Euroopa Majanduskomisjoni sümbolit), 43 – Jaapan, 44 – (vaba), 45 – Austraalia, 46 – Ukraina, 47 – Lõuna-Aafrika, 48 – Uus-Meremaa, 49 – Küpros, 50 – Malta, 51 – Korea Vabariik, 52 – Malaisia, 53 – Tai, 54 ja 55 – (vaba), 56 – Montenegro, 57 – (vaba) ja 58 – Tuneesia. Järgmised numbrid antakse teistele riikidele sellises kronoloogilises järjekorras, milles nad ratifitseerivad kokkuleppe, milles käsitletakse ratassõidukitele ning neile paigaldatavatele ja/või neil kasutatavatele seadmetele ja osadele ühtsete tehnonõuete kehtestamist ja kõnealuste nõuete alusel väljastatud tüübikinnituste vastastikuse tunnustamise tingimusi, või ühinevad selle kokkuleppega ning Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peasekretär edastab kõnealused numbrid kokkuleppeosalistele.

- 5.3.2.2.1. kas asjakohasele valgusavale
- 5.3.2.2.2. või laternate grupile sellisel viisil, et kõik grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laternad oleks selgesti identifitseeritavad.
- 5.3.2.3. Tüübikinnitusmärgi osade mõõtmed ei tohi olla väiksemad kui tüübikinnituse andmise aluseks olnud eeskirjas üksikmärkidest väikseima jaoks ette nähtud miinimummõõtmed.
- 5.3.2.4. Igale kinnitatud tüübile antakse tüübikinnitusnumber. Sama kokkuleppeosaline ei tohi anda sama numbrit teisele käesoleva eeskirja reguleerimisalasse kuuluvate grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laternate tüübile.
- 5.3.2.5. Käesoleva eeskirja 2. lisa joonisel 2 on esitatud grupeeritud, kombineeritud või vastastikku ühendatud laternate tüübikinnitusmärkide kujunduse näidised koos kõigi eespool osutatud lisatähistega.
- 5.3.3. Muude laternatega vastastikku ühendatud laternad, mille klaase saab kasutada ka muude seadmetüüpide juures
Kohaldatakse punkti 5.3.2 sätteid.
- 5.3.3.1. Peale selle võivad samade laternaklaaside kasutamisel olla nendel klaasidel erinevad tüübikinnitusmärgid, mis vastavad esilaternate või laternate üksuste eri tüüpidele, tingimusel et ka seadme korpusel, isegi kui see on klaasidega lahutamatu ühendatud, on punktis 4.4 kirjeldatud ala ning tegelikule talitlusele vastavad tüübikinnitusmärgid.
- Kui eri tüüpi seadmetel on ühine korpus, võivad korpusel olla erinevad tüübikinnitusmärgid.
- 5.3.3.2. Käesoleva eeskirja 2. lisa joonisel 3 on esitatud eespool osutatud juhul kasutatavate tüübikinnitusmärkide näidised.
6. ÜLDISED NÕUDED
- 6.1. Kõik laternad vastavad alljärgnevates punktides esitatud nõuetele.
- 6.2. Päevatulelaternad peavad olema projekteeritud ja valmistatud nii, et sõltumata neile mõjuda võivast vibratsioonist töötavad need tavapärastes kasutustingimustes rahuldaval viisil edasi ja säilitavad käesoleva eeskirjaga ette nähtud omadused.
- 6.3. Valgusallika moodulite puhul kontrollitakse, kas:
- 6.3.1. valgusallika mooduli(te) ehitus vastab järgmistele tingimustele:
- a) ühtegi valgusallika moodulit ei saa paigaldada üheski muus asendis peale kindlaksmääratud ja õige asendi ning seda saab eemaldada üksnes tööriista(de) abil;
- b) kui seadme korpusel kasutatakse enam kui ühte valgusallika moodulit, tuleb ühe ja sama laterna korpusel kasutada ühesuguste näitajatega valgusallika mooduleid;
- 6.3.2. valgusallika moodulid on avamiskindlad.

- 6.4. Valgusallika moodul
- 6.4.1. valgusallika mooduli(d) peavad olema projekteeritud nii, et isegi pimedas ei ole valgusallika moodulit või mooduleid võimalik paigaldada teisiti, kui vaid õiges asendis;
- 6.4.2. valgusallika moodulid on avamiskindlad.
- 6.5. Asendatavate hõõglampide korral:
- 6.5.1. võib kasutada kõiki eeskirja nr 37 alusel tüübikinnituse saanud hõõglampide kategooriaid, eeldusel et tüübikinnitustaotluse esitamise ajal kehtinud eeskirjaga nr 37 ega selle muudatuste seeriaga ei ole nende kasutamist piiratud;
- 6.5.2. peab seadme ehitus võimaldama hõõglampi paigaldada vaid õiges asendis;
- 6.5.3. peab hõõglambi pesa vastama Rahvusvahelise Elektrotehnikakomisjoni (IEC) väljaandes nr 60061 osutatud näitajatele. Sellega seoses kohaldatakse kasutatud hõõglambikategooria pesa andmelehte.
7. VALGUSTUGEVSUS
- 7.1. Ühegi laterna valgustugevus ei ole nullteljel väiksem kui 400 kandelat.
- 7.2. Väljaspool nulltelge ja käesoleva eeskirja 6. lisas esitatud kujundusskeemil määratletud nurgaaladel peab iga laterna valgustugevus:
- 7.2.1. kõigis käesoleva eeskirja 3. lisas esitatud standardvalgusjaotuse tabelis osutatud punktidele vastavates suundades võrduma vähemalt eespool punktis 7.1 kirjeldatud minimaalse väärtuse ja kõnealusel tabelis vastavale suunale määratud protsentuaalse näitaja korrutisega;
- 7.2.2. olema kõigis laterna nähtavuse suundades väiksem kui 1 200 kandelat.
- 7.3. Samuti ei tohi valgustugevus 6. lisa skeemil määratletud aladel olla väiksem kui 1 kandela.
- 7.4. Enam kui ühe valgusallikaga laterna puhul vastab latern ühe valgusallika rikke korral minimaalse valgustugevuse väärtuse nõudele; kui kõik valgusallikad on töös, ei tohi latern ületada maksimaalset valgustugevuse väärtust.
- Kui valgusallikate rühm on omavahel juhtmetega ühendatud nii, et ühe valgusallika rikke korral kustuvad kõik, loetakse see rühm üheks valgusallikaks.
8. NÄHTAV PIND
- Nähtava pinna suurus laterna nulltelje suunas ei tohi olla väiksem kui 25 cm² ega suurem kui 200 cm².
9. VALGUSE VÄRVUS
- Valguse värvus on valge. Seda mõõdetakse punktiga 10 ette nähtud tingimustel.
10. KATSEMENETLUS
- 10.1. Kõik fotomeetrilised ja kolorimeetrilised mõõtmised tehakse seadme jaoks ette nähtud kategooriasse kuuluva värvitu standardhõõglambiga, kusjuures toitepinge seadistatakse sellisele tasemele, et tekiks asjaomase laternakategooria puhul nõutav etalonvalgusvoog, kui laternat ei käitata elektroonilise valgusallika juhtimisseadmetiku abil.

- 10.2. Süsteemi puhul, milles kasutatakse elektroonilist valgusallika juhtimisseadmestikku, mis on laterna osa, ⁽¹⁾ rakendatakse kõigil fotomeetrilistel ja kolorimeetrilistel mõõtmistel laterna sisendklemmidele pinget vastavalt 6,75 V, 13,5 V või 28,0 V.
- 10.3. Süsteemi puhul, milles kasutatakse elektroonilist valgusallika juhtimisseadmestikku, mis ei ole laterna osa, rakendatakse laterna sisendklemmidele tootja kavandatud pinget. Katselabor palub tootjal edastada talle valgusallika ja rakendavate funktsioonide käitamiseks vajaliku elektroonilise valgusallika juhtimisseadmestiku. Laternale rakendatav pinge märgitakse käesoleva eeskirja 1. lisas esitatud teatise vormil.
- 10.4. Kõikide laternate puhul, välja arvatud hõõglampidega varustatud laternate puhul, vastavad laterna käivitumisest ühe minuti möödumisel ja seejärel 30 minuti pärast mõõdetud valgustugevuse väärtused miinimum- ja maksimumnõuetele. Valgustugevuse jaotumist pärast laterna üheminutilist tööd saab arvutada valgustugevuse jaotumise põhjal 30 tööminuti pärast, kasutades igas mõõtepunktis üks minut pärast laterna käivitumist horisontaal- ja vertikaalpunktis mõõdetud valgustugevuse väärtuse ning 30 minuti pärast mõõdetud valgustugevuse väärtuse suhtarvu.
- 10.5. Määratakse kindlaks valgussignaalseadme nähtava pinna piirid nulltelje suunas.
11. KUUMUSKINDLUSE KATSE
- 11.1. Laternaga tuleb pärast 20-minutilist soojenemist teha ühe tunni pikkune pideva töötamise katse. Ümbritseva õhu temperatuur on $23^{\circ}\text{C} \pm 5^{\circ}\text{C}$. Kasutatav hõõglamp kuulub laterna jaoks ette nähtud kategooriasse ja seda varustatakse voluga sellisel pingel, mis annab asjaomase katsepinge jaoks kindlaksmääratud keskmise võimsuse. Mitteasendavate valgusallikatega (hõõglambid jms) laternate puhul tehakse katse laternas olevate valgusallikatega kooskõlas käesoleva eeskirja punktiga 10.2.
- 11.2. Kui ette on nähtud ainult maksimumvõimsus, reguleeritakse katse ajal pinget nii, et saadakse 90 % kindlaksmääratud võimsusest. Eespool osutatud kindlaksmääratud keskmine või maksimumvõimsus on igal juhul kas 6 V, 12 V või 24 V, mille juures saavutatakse kõrgeim väärtus; mitteasendavate valgusallikatega (hõõglambid jms) laternate puhul kohaldatakse käesoleva eeskirja punktis 10.2 sätestatud katsetingimusi.
- 11.3. Kui laterna temperatuur on ühtlustunud ümbritseva õhu temperatuuriga, ei tohi laternal olla märgatavaid muutusi, deformeerumist, pragunemist ega värvimuutust. Kahtluse korral mõõdetakse valgustugevust punkti 7 kohaselt. Sellel mõõtmisel saadud väärtused peavad olema vähemalt 90 % nendest väärtustest, mis saadi samal seadmel enne kuumuskindluskatse tegemist.
12. PÄEVATULELATERNA TÜÜBI MUUTMINE JA TÜÜBIKINNITUSE LAIENDAMINE
- 12.1. Igast laternatüübi muudatusest teatatakse laterna tüübi kinnituse väljastanud haldusasutustele. Seejärel võib kõnealune asutus:
- 12.1.1. võtta seisukoha, et tõenäoliselt ei avalda tehtud muudatused märgatavat negatiivset mõju ning et latern vastab igal juhul endiselt nõuetele, või
- 12.1.2. nõuda tüübi kinnituskatseid tegevalt tehniliselt teenistuselt täiendavat katsearuannet.
- 12.2. Muudetud tüübile tüübi kinnituse andmisest või selle andmisest keeldumisest teatatakse käesolevat eeskirja kohaldavatele kokkuleppeosalistele punktiga 5.1.4 ette nähtud korras, täpsustades tehtud muudatused.

⁽¹⁾ Käesoleva eeskirja tähenduses on „laterna osa” element, mis asub füüsiliselt laternakorpusse sees, või element, mis asub laternakorpussest väljaspool kas korpusse küljes või sellest eraldi, aga mille laternatootja on tarninud laternasüsteemi osana.

- 12.3. Tüübikinnituse laienduse andnud pädev asutus määrab tüübikinnituse laiendusele seerianumbri ning teatab sellest teistele käesolevat eeskirja kohaldavatele kokkuleppeosalistele, saates neile teatise, mille vorm vastab käesoleva eeskirja 1. lisas esitatud näidisele.
13. TOOTMISE VASTAVUS NÕUETELE
- Tootmise nõuetele vastavust kontrollitakse kooskõlas kokkuleppe 2. liitega (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2) ning see peab vastama järgmistele nõuetele.
- 13.1. Käesoleva eeskirja kohase tüübikinnituse saanud laternad on valmistatud nii, et need vastavad kinnitatud tüübile, täites eespool punktides 6, 7, 8 ja 9 sätestatud nõudeid.
- 13.2. Käesoleva eeskirja 4. lisas sätestatud miinimumnõuded tootmise nõuetele vastavuse järelevalvemenetluse jaoks peavad olema täidetud.
- 13.3. Käesoleva eeskirja 5. lisas sätestatud miinimumnõuded kontrollijapoolse näidiste võtmise jaoks peavad olema täidetud.
- 13.4. Tüübikinnituse andnud asutus võib igal ajal kontrollida igas tootmisüksuses rakendatavaid vastavuskontrolli meetodeid. Neid kontrolle tehakse tavaliselt kord kahe aasta jooksul.
14. KARISTUSED TOOTMISE NÕUETELE MITTEVASTAVUSE KORRAL
- 14.1. Päevatulelaterna tüübile kooskõlas käesoleva eeskirjaga antud tüübikinnituse võib tühistada, kui nõuded ei ole täidetud või kui tüübikinnitusmärke kandev päevatulelatern ei vasta tüübikinnituse saanud tüübile.
- 14.2. Kui käesolevat eeskirja kohaldav kokkuleppeosaline tühistab tüübikinnituse, mille ta on varem andnud, teatab ta sellest kohe teistele käesolevat eeskirja kohaldavatele kokkuleppeosalistele, saates neile teatise, mille vorm vastab käesoleva eeskirja 1. lisas esitatud näidisele.
15. TOOTMISE LÕPLIK PEATAMINE
- Kui tüübikinnituse omanik lõpetab käesoleva eeskirja kohaselt tüübikinnituse saanud päevatulelaterna tüübi tootmise, teatab ta sellest tüübikinnituse andnud asutusele. Pärast asjaomase teatise saamist teatab kõnealune asutus sellest teistele käesolevat eeskirja kohaldavatele kokkuleppeosalistele, saates neile teatise, mille vorm vastab käesoleva eeskirja 1. lisas esitatud näidisele.
16. TÜÜBIKINNITUSKATSETE EEST VASTUTAVATE TEHNILISTE TEENISTUSTE JA HALDUSASUTUSTE NIMED JA AADRESSID
- Käesolevat eeskirja kohaldavad kokkuleppeosalised peavad edastama ÜRO sekretariaadile tüübikinnituskatsete eest vastutavate tehniliste teenistuste ning nende tüübikinnitusi andvate haldus-
sutuste nimed ja aadressid, kellele tuleb saata teistes riikides välja antud tunnistused tüübikinnituse andmise, tüübikinnituse laiendamise, tüübikinnituse andmisest keeldumise, tüübikinnituse tühistamise või tootmise lõpliku peatamise kohta.
-

I. LISA

TEATIS

(suurim formaat: A4 (210 × 297 mm))

välja andnud: haldusasutuse nimetus

.....

.....

.....

milles käsitletakse päevatulelaterna⁽²⁾: TÜÜBIKINNITUSE ANDMIST
 TÜÜBIKINNITUSE LAIENDAMIST
 TÜÜBIKINNITUSE ANDMISEST KEELDUMIST
 TÜÜBIKINNITUSE TÜHISTAMIST
 TOOTMISE LÕPLIKKU PEATAMIST

kooskõlas eeskirjaga nr 87

Tüübikinnituse nr: Laienduse nr:

1. Seadme kaubanimi või kaubamärk:
2. Seadmetüübile tootja poolt määratud nimetus:
3. Tootja nimi ja aadress:
4. Vajaduse korral tootja esindaja nimi ja aadress:
5. Esitatud tüübikinnituse saamiseks (kuupäev):
6. Tüübikinnituskatsete eest vastutav tehniline teenistus:
7. Katsearuande kuupäev:
8. Katsearuande number:
9. Lühikirjeldus:
 Laterna kategooria järgi:
 Valgusallika(te) arv, kategooria ja liik ⁽³⁾:
 Pinge ja võimsus:
 Elektroonilise valgusallika juhtimisseadmetiku kasutamine:
 a) laterna osana jah/ei ⁽²⁾
 b) mitte laterna osana jah/ei ⁽²⁾
 Elektroonilise valgusallika juhtimisseadmetiku edastatav sisendpinge:
 Elektroonilise valgusallika juhtimisseadmetiku tootja ja identifitseerimisnumber (kui elektroonilise valgusallika juhtimisseadmetik on laterna osa, kuid ei kuulu laterna korpusesse):
 10. Tüübikinnitusemärgi asukoht:
 11. Tüübikinnituse laiendamise põhjus(ed) (vajaduse korral):
 12. Tüübikinnitus antud / tüübikinnituse andmisest keeldutud / tüübikinnitust laiendatud / tüübikinnitus tühistatud: /
 13. Koht:
 14. Kuupäev:

15. Allkiri:

16. Taotluse korral väljastatakse järgmised eespool näidatud tüübikinnitusnumbriga dokumendid:

.....
.....
.....
.....

⁽¹⁾ Tüübikinnituse andnud, seda laiendanud, selle andmisest keeldunud või selle tühistanud riigi tunnusnumber (vt käesoleva eeskirja sätteid tüübikinnituse kohta).

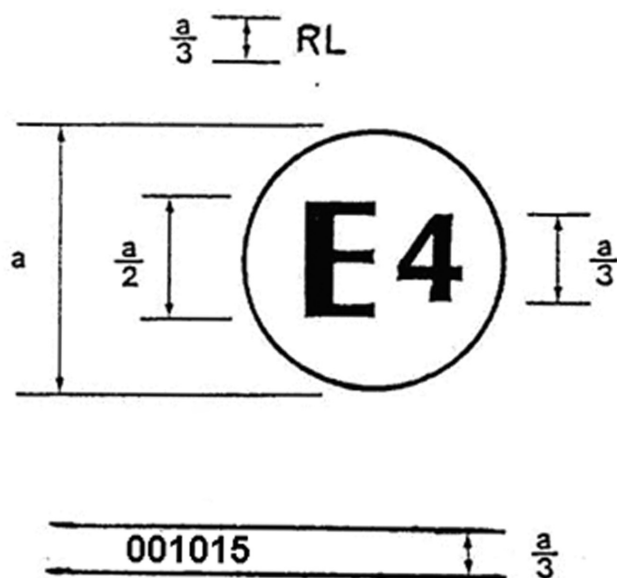
⁽²⁾ Mittevajalik maha tõmmata.

⁽³⁾ Mitteasendatavate valgusallikatega päevatulelaternate puhul näidata valgusallikate arv ja koguvõimsus.

2. LISA

TÜÜBIKINNITUSMÄRGI KUJUNDUSE NÄIDIS

Joonis 1

$a = 5 \text{ mm min.}$

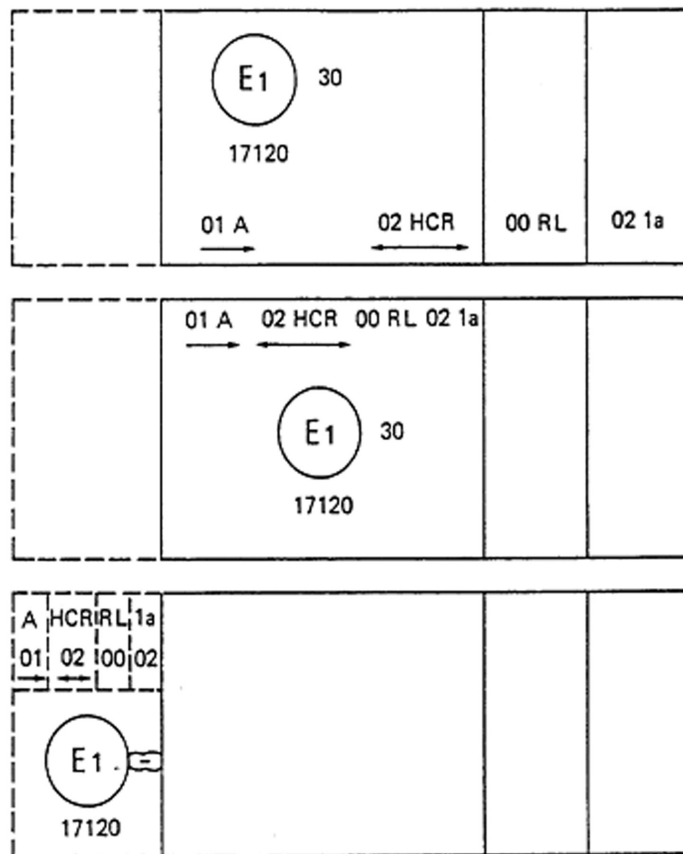
Eespool näidatud tüüfikinnitusmärgiga päevatulelaterna tüüfikinnituse on väljastanud Madalmaad (E4) numbri all 001015. Tüüfikinnitusnumber osutab sellele, et tüüfikinnitus on antud kooskõlas käesoleva eeskirja (muutmata) algversiooni nõuetega.

Märkus: Tüüfikinnitusnumber ja lisatähis tuleb paigutada E-tähte ümbritseva ringjoone lähedale kas E-tähe kohale või alla või sellest vasakule või paremale. Tüüfikinnitusnumbri numbrid peavad paiknema ühel pool E-tähte ja samas suunas. Rooma numbrite kasutamist tüüfikinnitusnumbrites tuleks vältida, et hoida ära nende segiajamist teiste tähistega.

Sõiduki esiosas asuvate grupeeritud laternate võimalike märgistuste näidised

Joonis 2

Vertikaalsed ja horisontaalsed jooned näitavad skemaatiliselt valgustusseadme kuju. Need ei kuulu tüübikinnitusmärgi juurde.

Märkus: Kolm eespool esitatud näidist vastavad järgmiste elementidega seotud tüübikinnitusmärgi kandvale valgustusseadmele:

eesmine ääretulelatern, mis on saanud tüübikinnituse kooskõlas eeskirja nr 7 01-seeria muudatustega;

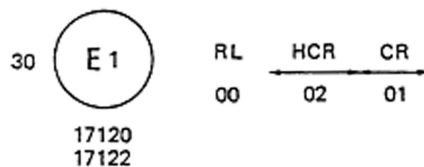
esilatern lähitulega, mis on ette nähtud kasutamiseks parem- ja vasakpoolse liikluse tingimustes, ning kaugtulega, mille maksimaalne valgustugevus jääb vahemikku 86 250 kuni 101 250 kandelat, mis on saanud tüübikinnituse kooskõlas eeskirja nr 8 02-seeria muudatustega;

päevatulelatern, mis on saanud tüübikinnituse kooskõlas eeskirja nr 87 algversiooniga;

1a kategooria esisuunatulelatern, mis on saanud tüübikinnituse kooskõlas eeskirja nr 6 02-seeria muudatustega.

Esilaternaga vastastikku ühendatud latern

Joonis 3

Eespool esitatud nädisel on kujutatud eri tüüpi esilaternate puhul kasutamiseks ette nähtud laternaklaaside märgistust, nimelt järgmiste puhul:

kas: esilatern lähitulega, mis on ette nähtud kasutamiseks parem- ja vasakpoolse liikluse tingimustes, ning kaugtulega, mille maksimaalne valgustugevus jääb vahemikku 86 250 kuni 101 250 kandelat, mis on saanud tüübikinnituse Saksamaal (E1) kooskõlas 02-seeria muudatustega parandatud eeskirja nr 8 nõuetega,

mis on vastastikku ühendatud

päevatulelaternaga, mis on saanud tüübikinnituse kooskõlas eeskirja nr 87 algversiooniga;

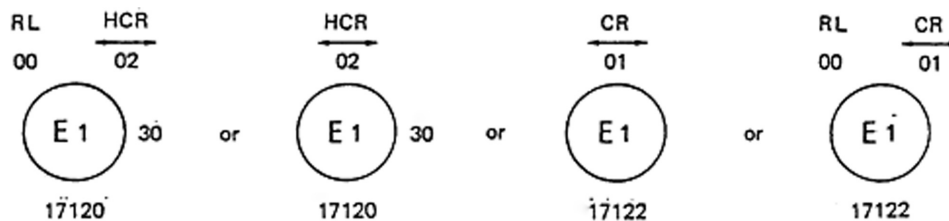
või: esilatern lähitulega, mis on ette nähtud kasutamiseks parem- ja vasakpoolse liikluse tingimustes, ning kaugtulega, mis on saanud tüübikinnituse Saksamaal (E1) kooskõlas 01-seeria muudatustega parandatud eeskirja nr 1 nõuetega,

mis on vastastikku ühendatud

eespool kirjeldatud päevatulelaternaga;

või: üks eespool osutatud esilaternatest, mis on saanud üksiklaterna tüübikinnituse.

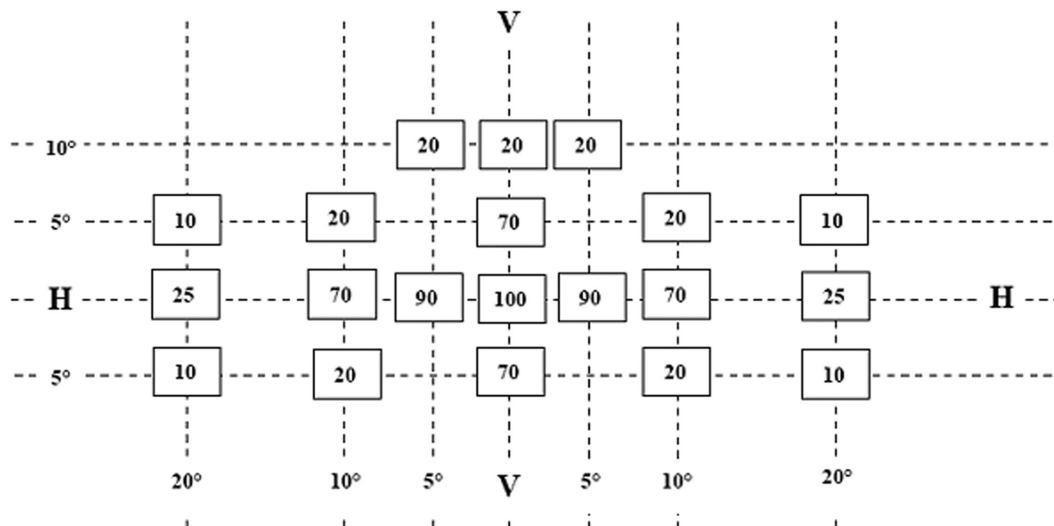
Esilaterna korpusel on ainult üks kehtiv tüübikinnitusnumber, näiteks:

3. LISA

FOTOMEETRILISED MÕÕTMISED

1. Fotomeetrilistel mõõtmistel kasutatakse juhusliku peegelduse vältimiseks asjakohast kaitset.
2. Mõõtmistulemuste vaidlustamise korral tehakse mõõtmised nii, et need vastaksid järgmistele nõuetele:
 - 2.1. mõõtmiskaugus on selline, et rakendada saab ruutpöörd võrdelisuse seadust;
 - 2.2. mõõteseadme vastuvõtjale valguse nullkeskmest nähtav nurk on vahemikus $10'-1^\circ$;
 - 2.3. teatavas vaatlussuunas ettenähtud valgustugevuse nõue on täidetud, kui nõutav valgustugevus saavutatakse suunal, mille kõrvalekalle vaatlussuunast ei ole rohkem kui veerand kraadi.
3. Kui päevatulelaterna võib sõidukile paigaldada rohkem kui ühte kohta või ühel alal eri asukohtadesse, tehakse fotomeetrilised mõõtmised uuesti igas asukohas või äärmistes asukohtades tootja kindlaksmääratud nullteljealal.
4. Laternate fotomeetriline mõõtmine
Fotomeetrilisi tööparameetreid kontrollitakse:
 - 4.1. mitteasendatavate valgusallikate (hõõglambid jms) puhul
laternas olevate valgusallikatega käesoleva eeskirja punkti 10 kohaselt;
 - 4.2. asendatavate valgusallikate puhul,
kui neil on hõõglambid pingega 6,75 V, 13,5 V või 28,0 V, parandatakse valgustugevuse väärtusi. Parandustegur on etalonvalgusvoo ja rakendatud pinge (6,75 V, 13,5 V või 28,0 V) juures saadud valgusvoo keskvaartuse suhe. Ühegi kasutatava hõõglambi tegelik valgusvoog ei tohi keskvaartusest erineda üle $\pm 5\%$. Alternatiivina võib kõigis asendites kasutada standardhõõglampi, mis töötab etalonvalgusvoo juures, kusjuures kõigi asendite mõõtetulemused liidetakse kokku;
 - 4.3. kõigi päevatulelaternate, välja arvatud hõõglambiga (hõõglampidega) laternate valgustugevuse väärtused, mida mõõdetakse ühe minuti möödumisel laterna käivitumisest ja seejärel 30 minuti pärast, peavad vastama miinimum- ja maksimumnõuetele. Valgustugevuse jaotumist pärast laterna üheminutilist tööd saab arvutada valgustugevuse jaotumise põhjal 30 tööminuti pärast, kasutades igas mõõtepunktis üks minut pärast laterna käivitumist horisontaal- ja vertikaalpunkti mõõdetud valgustugevuse väärtuse ning 30 minuti pärast mõõdetud valgustugevuse väärtuse suhtarvu.
5. Standardse valgusjaotuse tabel

- 5.1. Suunad $H = 0^\circ$ ja $V = 0^\circ$ vastavad nullteljele. (Sõidukil on see horisontaalne, paralleelne sõiduki pikisuunalise keskjoonega ning suunatud vajalikku nähtavussuunda). See läbib nullkeskme. Tabelis esitatud väärtused väljendavad minimaalset valgustugevust eri mõõtmis-suundades protsendina iga laterna nulltelje minimaalsest valgustugevusest (suundades $H = 0^\circ$ ja $V = 0^\circ$).
- 5.2. Punktis 5 ruudustikuna kujutatud valgusjaotuse alal peaks valgusmuster olema valdavalt ühtlane, st nii, et valgustugevus ruudustikujoontest moodustatud ala osa igas suunas vastab vähemalt madalaimale miinimumväärtusele, mis on näidatud protsendina kõnealust suunda ümbritsevatel ruudustikujoontel.

Joonis 4

Valgusallika moodulid

MD E3 17325

Joonisel kujutatud tunnuskooriga valgusallika moodul on koos laternaga saanud tüübikinnituse Itaalias (E3) ja kannab tüübikinnitusnumbrit 17325.

4. LISA

Tootmise nõuetele vastavuse järelevõlumenetluse miinimumnõuded

1. ÜLDSÄTTED

- 1.1. Vastavusnõuded loetakse käesoleva eeskirja nõuete kohaselt mehaaniliselt ja geomeetriliselt täidetuks, kui erinevused ei ületa vältimatuid tootmishälbeid.
- 1.2. Fotomeetriliste tööparameetrite puhul ei vaidlustata seeriaviisiliselt valmistatud laternate nõuetele vastavust järgmistel juhtudel: juhuslikult valitud standardhõõglambiga laterna või mitteasendatavate valgusallikatega laternate (hõõglambid vms) katsetamisel, kui kõik mõõtmised on tehtud vastavalt pinge juures 6,75 V, 13,5 V või 28,0 V,
 - 1.2.1. ei ole mitte ühegi mõõdetud väärtuse kõrvalekalle ebasoodsas suunas üle 20 % käesolevas eeskirjas sätestatud väärtustest.
 - 1.2.2. Kui laternal on asendatav valgusallikas ja kui kirjeldatud katse tulemused ei vasta nõuetele, korraldatakse katseid laternatega teist standardhõõglampi kasutades.
- 1.3. Standardhõõglambiga või mitteasendatavate valgusallikatega (hõõglambid vms) laternate puhul täidetakse kolorimeetriliste näitajate kontrollimisel (laternas oleva valgusallikaga) trikromaatiliste koordinaatide suhtes kohaldatavaid nõudeid.

2. MIINIMUMNÕUDED TOOTJAPOOLELE NÕUETELE VASTAVUSE KONTROLLILE

Tüübikinnitusmargi omanik peab sobiva ajavahemiku järel tegema iga laterna tüübiga vähemalt järgmised katsed. Katsed tuleb teostada vastavalt käesoleva eeskirja sätetele.

Kui mõni näidis ei vasta asjaomase katsetüübi nõuetele, tuleb võtta muud näidised ja katsetada neid. Tootja peab võtma meetmeid asjaomase toote nõuetele vastavuse tagamiseks.

2.1. Katsete laad

Käesoleva eeskirja kohased nõuetele vastavuse katsed tehakse fotomeetriliste ja kolorimeetriliste näitajate kontrollimiseks.

2.2. Katsemenetlus

2.2.1. Katsed tehakse üldiselt käesolevas eeskirjas kirjeldatud meetodite järgi.

2.2.2. Tootja teostatavatel nõuetele vastavuse katsetel võib tüübikinnituskatsete eest vastutava pädeva asutuse nõusolekul kasutada samaväärseid meetodeid. Tootjal on kohustus tõestada, et kasutatavad meetodid on käesolevas eeskirjas sätestatud meetoditega samaväärsed.

2.2.3. Punktide 2.2.1 ja 2.2.2 kohaldamiseks on vaja katseseadmeid regulaarset kalibreerida ja tagada nende vastavus pädeva asutuse teostatud mõõtmistele.

2.2.4. Kõigil juhtudel, kuid eriti halduslikul kontrollimisel ja näidiste võtmisel, tuleb võrdlusmeetoditena kasutada käesolevas eeskirjas sätestatud meetodeid.

2.3. Näidiste võtmine

Laternate näidised valitakse ühtliku toodangupartii hulgast juhuslikkuse põhimõttel. Ühtlik partii tähendab tootja tootmismetodite kohaselt määratletud sama tüüpi laternate rühma.

Hindamine hõlmab tavaliselt ühe tehase seeriatoodangut. Tootja võib siiski koguda sama tüübi kohta andmeid eri tehastest, kui need tehased töötavad sama kvaliteedisüsteemi ja -juhtimise alusel.

2.4. Mõõdetud ja registreeritud fotomeetrilised näitajad

Näidiseks võetud laternal teostatakse miinimumväärtuste saamiseks fotomeetrilised mõõtmised 3. lisa loetletud punktides ja nõutavate trikromaatiliste koordinaatide juures.

2.5. Nõuetele vastavuse kriteeriumid

Tootja peab katsetulemused statistiliselt töötleva ning määratleva koos pädeva asutusega oma toodete nõuetele vastavust reguleerivad kriteeriumid nii, et on täidetud käesoleva eeskirja punktis 13.1 sätestatud toodete nõuetele vastavuse hindamise nõuded.

Toodete nõuetele vastavuse kriteeriumid peavad olema niisugused, et 5. lisas kirjeldatud juhusliku kontrollnäidise (esimese võetud näidise) puhul on kontrolli läbimise minimaalne tõenäosus 0,95 (95 % usaldatavusega).

5. LISA

NÄIDISTE VÕTMISE MIINIMUMNÕUDED

1. ÜLDSÄTTED

- 1.1. Vastavusnõuded loetakse käesoleva eeskirja nõuete kohaselt, kui neid on, mehaaniliselt ja geomeetriliselt täide-
tuks, kui erinevused ei ületa vältimatuid tootmishälbeid.
- 1.2. Fotomeetriliste tööparameetrite puhul ei vaidlustata seeriaviisiliselt valmistatud laternate nõuetele vastavust järg-
mistel juhtudel: juhuslikult valitud standardhõõglambiga laterna või mitteasendatavate valgusallikatega laternate
(hõõglambid vms) katsetamisel, ja kui kõik mõõtmised on tehtud vastavalt pingele juures 6,75 V, 13,5 V või
28,0 V,
- 1.2.1. ei ole mitte ühegi mõõdetud väärtuse kõrvalekalle ebasoodsas suunas üle 20 % käesolevas eeskirjas sätestatud
väärtustest.
- 1.2.2. Kui laternal on asendatav valgusallikas ja kui kirjeldatud katse tulemused ei vasta nõuetele, korratakse katseid
laternatega teist standardhõõglampi kasutades.
- 1.2.3. Ilmsete defektidega laternaid ei võeta arvesse.
- 1.3. Standardhõõglambiga või mitteasendatavate valgusallikatega (hõõglambid vms) laternate puhul täidetakse kolo-
rimeetriliste näitajate kontrollimisel (laternas oleva valgusallikaga) trikromaatiliste koordinaatide suhtes kohalda-
tavaid nõudeid.

2. ESIMENE NÄIDISTE VÕTMINE

Esimisel näidiste võtmisel valitakse juhuslikkuse põhimõttel neli laternat. Esimene kahest laternast koosnev näidis
märgistatakse A-tähega, teine kahest laternast koosnev näidis B-tähega.

2.1. Nõuetele vastavust ei vaidlustata

- 2.1.1. Pärast käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud näidiste võtmise menetlust ei vaidlustata seeriaviisiliselt toodetud
laternate nõuetele vastavust juhul, kui laternate mõõteväärtuste kõrvalekalded ebasoodsas suunas on järgmised:

2.1.1.1. näidis A

A1:	ühel laternal	0 %
	ühel laternal mitte rohkem kui	20 %
A2:	mõlemal laternal rohkem kui	0 %
	kuid mitte rohkem kui	20 %
	edasi näidisele B	

2.1.1.2. näidis B

B1:	mõlemal laternal	0 %
-----	------------------	-----

2.1.2. või kui näidise A puhul on täidetud punktis 1.2.2 esitatud tingimused.

2.2. Nõuetele vastavus vaidlustatakse

2.2.1. Pärast käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud näidiste võtmise menetlust tuleb seeriaviisiliselt toodetud laternate nõuetele vastavus vaidlustada ja tootjalt toodangu nõuetele vastavaks muutmist (ühtlustamist) nõuda juhul, kui laternate mõõteväärtuste kõrvalekalded on järgmised:

2.2.1.1. näidis A

A3:	ühel laternal mitte rohkem kui	20 %
	ühel laternal rohkem kui	20 %
	kuid mitte rohkem kui	30 %

2.2.1.2. näidis B

B2:	A2 korral	
	ühel laternal rohkem kui	0 %
	kuid mitte rohkem kui	20 %
	ühel laternal mitte rohkem kui	20 %
B3:	A2 korral	
	ühel laternal	0 %
	ühel laternal rohkem kui	20 %
	kuid mitte rohkem kui	30 %

2.2.2. või kui näidise A puhul ei ole täidetud punktis 1.2.2 esitatud tingimused.

2.3. Tüübikinnituse tühistamine

Nõuetele vastavus tuleb vaidlustada ja punkti 14 sätteid kohaldada juhul, kui käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud näidiste võtmise menetlust järgides on laternate mõõteväärtuste kõrvalekalded järgmised:

2.3.1. näidis A

A4:	ühel laternal mitte rohkem kui	20 %
	ühel laternal rohkem kui	30 %
A5:	mõlemal laternal rohkem kui	20 %

2.3.2. näidis B

B4:	A2 korral	
	ühel laternal rohkem kui	0 %
	kuid mitte rohkem kui	20 %
	ühel laternal rohkem kui	20 %

B5:	A2 korral	
	mõlemal laternal rohkem kui	20 %
B6:	A2 korral	
	ühel laternal	0 %
	ühel laternal rohkem kui	30 %

2.3.3. või kui näidiste A ja B puhul ei ole täidetud punktis 1.2.2 esitatud tingimused.

3. KORDUV NÄIDISTE VÕTMINE

Katsete A3, B2 ja B3 puhul tuleb hiljemalt kaks kuud pärast teatamist võtta uued näidised, võttes kahest laternast koosneva kolmanda näidise C ja kahest laternast koosneva neljanda näidise D, mis valitakse pärast toodangu ühtlustamist valmistatud ja laos oleva kauba hulgast.

3.1. Nõuetele vastavust ei vaidlustata

3.1.1. Pärast käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud näidiste võtmise menetlust ei vaidlustata seeriaviisiliselt toodetud laternate nõuetele vastavust juhul, kui laternate mõõteväärtuste kõrvalekalded on järgmised:

3.1.1.1. näidis C

C1:	ühel laternal	0 %
	ühel laternal mitte rohkem kui	20 %
C2:	mõlemal laternal rohkem kui	0 %
	kuid mitte rohkem kui	20 %
	edasi näidisele D	

3.1.1.2. näidis D

D1:	C2 korral	
	mõlemal laternal	0 %

3.1.2. või kui näidise C puhul on täidetud punktis 1.2.2 esitatud tingimused.

3.2. Nõuetele vastavus vaidlustatakse

3.2.1. Vastavalt käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud näidiste võtmise menetlusele tuleb seeriaviisiliselt toodetud laternate nõuetele vastavus vaidlustada ja tootjalt toodangu nõuetele vastavaks muutmist (ühtlustamist) nõuda juhul, kui laternate mõõteväärtuste kõrvalekalded on järgmised:

3.2.1.1. näidis D

D2:	C2 korral	
	ühel laternal rohkem kui	0 %
	kuid mitte rohkem kui	20 %
	ühel laternal mitte rohkem kui	20 %

3.2.1.2. või kui näidise C puhul ei ole täidetud punktis 1.2.2 esitatud tingimused.

3.3. Tüübikinnituse tühistamine

Nõuetele vastavus tuleb vaidlustada ja punkti 14 sätteid kohaldada juhul, kui käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud näidiste võtmise menetlust järgides on laternate mõõteväärtuste kõrvalekalded järgmised:

3.3.1. näidis C

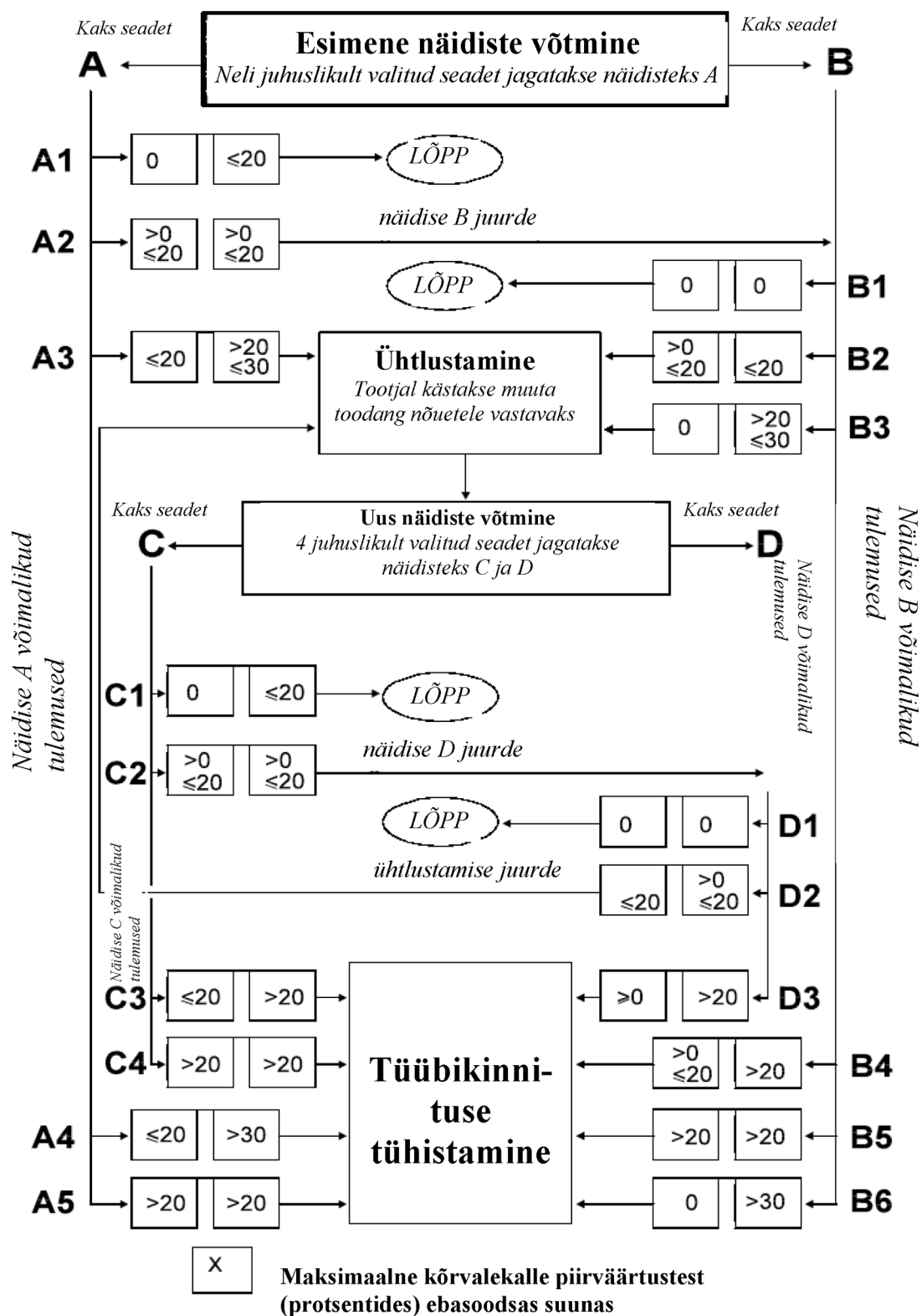
C3:	ühel lateral mitte rohkem kui	20 %
	ühel lateral rohkem kui	20 %
C4:	mõlemal lateral rohkem kui	20 %

3.3.2. näidis D

D3:	C2 korral	
	ühel lateral 0 või rohkem kui	0 %
	ühel lateral rohkem kui	20 %

3.3.3. või kui näidiste C ja D puhul ei ole täidetud punktis 1.2.2 esitatud tingimused.

Joonis 1

6. LISA

VALGUSE RUUMIS JAOTUMISE MIINIMUMNURGAD

Käesoleva eeskirja reguleerimisalasse kuuluvate päevatulelaternate puhul on valguse ruumis jaotumise minimaalsed vertikaalnurgad kõigil juhtudel 10° üleval- ja 5° allpool horisontaaljoont.

Valguse ruumis jaotumise minimaalsed horisontaalnurgad:

